

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความมุ่งหมายอันสูงส่งของการศึกษา คือ การพัฒนาคนให้เจริญงอกงามทางกาย ทางจิตใจ หรือทางสติปัญญา ทางอารมณ์ และทางสังคม กระบวนการที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาหรือวิถีทางที่จะนำไปสู่การพัฒนาดังกล่าวนี้ อาศัยพลศึกษาซึ่งเป็นองค์หนึ่งของการศึกษา เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ และประสบการณ์ที่จำเป็นในการเสริมสร้างค่านิยมขั้นพื้นฐาน อุปนิสัย ทักษะ และทัศนคติต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับพลเมืองดี และมีประสิทธิภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ในสังคมอย่างมีความสุข

รอง ศยามานนท์ ได้กล่าวถึงความสำคัญของวิชาพลศึกษา ไว้ดังนี้

การกำหนดโครงสร้างในการจัดการศึกษาของชาติ วิชาพลศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญส่วนหนึ่ง ซึ่งกำหนดไว้ในแผนการศึกษาชาติตลอดมา การพลศึกษาในประเทศไทยสันนิษฐานว่าคงมีมานานแล้ว และเชื่อว่าจะต้องผูกพันกับความเป็นมาของประเทศชาติ กีฬาและการเล่นบางอย่างใด ตกทอดกันมาจนทุกวันนี้ เช่น มวยไทย กระบี่กระบอง วิ่งเปี้ยว วิ่งผลัด สะบ้า ตะกร้อ เป็นต้น แต่ไม่มีการบันทึกไว้เป็นหลักฐาน (เพราะสมัยนั้นยังไม่มีการสอนทางทฤษฎี) จนกระทั่ง พ.ศ. 2441 ได้มีการประกาศใช้โครงการศึกษามุขแรกของประเทศ มีการบรรจุวิชาฝึกหัดร่างกายไว้ในหลักสูตร นับตั้งแต่นั้นมาการพลศึกษาหรือที่เรียกกันในครั้งนั้นว่า "การฝึกหัดร่างกายหรือพลศึกษา" ก็ได้มีอยู่ในหลักสูตรโรงเรียนประถมศึกษา และมีมัธยมศึกษา¹

¹รอง ศยามานนท์, "ประวัติกระทรวงศึกษาธิการ" พิมพ์ที่ระลึกในงานฉลองครบรอบ 60 ปี ของกระทรวงศึกษาธิการ, (1 เมษายน 2495), หน้า 34.

เกี่ยวกับหลักสูตรการผลิตครูพลศึกษา ในเอกสารสำนักงานวิทยาลัยพลศึกษา
ส่วนภูมิภาคใดกลาวไว้วา

การผลิตครูพลศึกษาเริ่มในปี พ.ศ. 2456 โดยกระทรวงธรรมการ ได้จัดตั้งสถานที่ฝึกหัดพลศึกษาขึ้น ณ โรงเรียนมัธยมวัดราชบูรณะ (โรงเรียนสวนกุหลาบในปัจจุบัน) เรียกว่า "ห้องพลศึกษากลาง" สังกัดกรมศึกษาธิการ กระทรวงธรรมการ มีวิชาเรียน 2 วิชา คือ มวยไทย และการค้ำคนสวนหอยโหนด (ยิมนาสติกส์) ต่อมาในปี พ.ศ. 2462 กรมศึกษาธิการได้แก้ไขหลักสูตรใหม่ และให้ชื่อสถานที่ฝึกหัดพลศึกษาใหม่ว่า "โรงเรียนพลศึกษากลาง" แต่ยังคงอยู่ ณ ที่เดิม เรียนเฉพาะภาคค่ำ เวลา 16.00-19.00 น. และกำหนดหลักสูตรใหม่มี 4 วิชา คือ

1. วิชาลูกเสือ
2. วิชาค้ำคนสวนหอยโหนด (ยิมนาสติกส์)
3. วิชาญัตติกสู (ยูโด)
4. วิชามวยไทย มวยฝรั่ง (สากล) และพันดาบ

ผู้เรียนส่วนมากเป็นครูสอนวิชาสามัญ และอบรมวิชาชุดอยู่ ณ สำนักวิทยากรยุสมาคม ซึ่งอยู่ในบริเวณเดียวกับโรงเรียนพลศึกษากลาง ภาณุโคสอยโค 2 วิชา ใ้รับประกาศนียบัตรครูสอนพลศึกษาชั้นตรี (พ.ต.) สอบโค 3 วิชา ใ้รับประกาศนียบัตรครูสอนพลศึกษาชั้นโท (พ.ท.) และถ้าสอบโคทุกวิชาจึงจะใ้รับประกาศนียบัตรครูสอนพลศึกษาเอก (พ.อ.) ระยะเวลาที่ศึกษาตามหลักสูตรใน 4 วิชา อาจเรียนโคในปีเดียว หรือก็ใ้ใ้โคตามความสามารถ

ต่อมาในปี พ.ศ. 2476 กระทรวงศึกษาธิการได้ตั้งกรมพลศึกษาขึ้น จึงได้โอน "โรงเรียนพลศึกษากลาง" มาสังกัดกรมพลศึกษาในปี พ.ศ. 2479 แต่ยังคงตั้งอยู่ ณ ที่เดิม และไ้ขยายมาอยู่อาคารใหม่ บริเวณกรีฑาสถานแห่งชาติ เมื่อคณปี พ.ศ. 2483 กรมพลศึกษาได้ปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรใหม่ โดยแบ่งวิชาออกเป็น 2 หมวด คือ

1. หมวดวิชาบังคับ ไ้แก่ วิชาจรรยาครู ลูกเสือ สุขศึกษา ปฐมพยาบาล กายบริหาร กรีฑา และกีฬา (กีฬาหญิงมี เนทบอล วอลเลย์บอล กีฬายูมี บาสเกตบอล ฟุตบอล ตะกรอ)

2. หมวดวิชาไม่บังคับมี 4 วิชา คือ

- ก. มวยไทย และมวยสากล
- ข. กระบี่กระบอง และพันดาบ

ค. คัดคนส่วนทยโทน (ยมนาสตักส์)

ง. ญุติคสุ (ยูโต)

เมื่อผู้เรียนสอบวิชาบังคับได้แล้ว จะได้รับประกาศนียบัตรประโยค
ครูพลศึกษาตรี (พ.ท.) และสอบโทหมวดวิชาไม่บังคับอีก 2 ชุด ไค
รับประกาศนียบัตรประโยคครูพลศึกษาโท (พ.ท.) - ถาสอบได้นหมค 4
ชุด ไครับประกาศนียบัตรประโยคครูพลศึกษาเอก (พ.อ.)

ในปี พ.ศ. 2493 กรมพลศึกษาไคปรับปรุงหลักสูตรการผลิตครู
พลศึกษาให้สอดคล้องกับการผลิตครูสามัญอื่น โดยมีหลักสูตร 5 ปี และ
ให้ชื่อโรงเรียนใหมวา "โรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษา" รับนักเรียนคอ
จากชั้นมัธยมปีที่ 6 เฉพาะผู้ที่ไครับทุนของจังหวัด ไคจังหวัดสอบคัด
เลือกมาจังหวัดละ 2 คน (เฉพาะชาย) การเรียนเป็นแบบประจำ
วิชาที่เรียนมี 5 หมวด คือ

1. หมวดวิชาครู และสังคมศึกษา
2. หมวดวิชาภาษาอังกฤษ
3. หมวดวิชาภาษาไทย
4. หมวดวิชาพลศึกษา (กรีฑาและกีฬา)
5. หมวดวิชาประกอบ มีสุขศึกษา อนามัย สรีรกายวิภาคศาสตร์
ชีววิทยา และการเลนเขาจังหวัด

วุฒิที่ไครับจาก "โรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษา" นั้น ผู้เรียนที่จบปี 1
ไครับประกาศนียบัตรประโยคครูพลศึกษาตรี (พ.ท.) จบปีที่ 3 ไครับ
ประกาศนียบัตรประโยคครูพลศึกษาโท (พ.ท.) และจบปีที่ 5 ไครับ
ประกาศนียบัตรประโยคครูพลศึกษาเอก (พ.อ.) และในปี พ.ศ.
2497 "โรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษา" ไคเปิดรับสวนกลางไคโรงเรียน
สอบคัดเลือกเอง เรียนแบบไปกลับและรับนักเรียนหญิงควย

ในปี พ.ศ. 2497 กระทรวงศึกษาธิการไคขยายโครงการคาน
การฝึกหัดครู ไคตั้งกรมฝึกหัดครูขึ้น เพื่อจะไครวบรวมการฝึกหัดครู
ซึ่งอยู่ในสังกัดต่าง ๆ มาอยู่ควยกัน ดังนั้น "โรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษา"
ไคโอนไปสังกัดแผนกฝึกหัดครูพลานามัย กองโรงเรียนฝึกหัดครู กรม
การฝึกหัดครู ดังนั้น กรมพลศึกษาจึงไคขอตั้ง "วิทยาลัยพลศึกษา"
ขึ้นแทน "โรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษา" เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2498
ไคมีหลักสูตรการเรียน 4 ปี และ 2 ปี หลักสูตร 4 ปี รับนักเรียน
ที่สำเร็จมัธยมศึกษาปีที่ 6 สวนหลักสูตร 2 ปี รับนักเรียนที่สำเร็จชั้น

เตรียมอุดมหรือเทียบเท่า ทั้งสองหลักสูตรนี้ผู้สำเร็จจะได้รับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (พลศึกษา) หรือ ป.กศ. สูง (พลศึกษา)

เนื่องจากจำนวนครูพลศึกษาไม่เพียงพอกับความต้องการ โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา กรมการฝึกหัดครูจึงมีนโยบายผลิตครูเพื่อสอนวิชาพลศึกษาในระดับนี้ขึ้น แต่เนื่องจากขาดผู้ดำเนินการในเวลานี้จึงฝากให้กรมพลศึกษาคำเนินการแทน ดังนั้น "โรงเรียนฝึกหัดครูพลานามัย" จึงตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2501 โดยรับนักเรียนที่สำเร็จชั้นมัธยมศึกษา มีหลักสูตร 2 ปี ผู้เรียนสำเร็จได้รับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (พลานามัย) ส่วน "วิทยาลัยพลศึกษา" ผลิตเฉพาะหลักสูตร 2 ปี เพื่อรับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (พลศึกษา)

ต่อมาในปี พ.ศ. 2511 กระทรวงศึกษาธิการได้ระงับการผลิตครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (พลานามัย) และมอบหมายให้กรมพลศึกษาคำเนินการ ผลิตครูเฉพาะประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (พลศึกษา) อย่างเดียว

ในปี พ.ศ. 2513 ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการให้จัดตั้งเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษา (พลศึกษา) โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของวิทยาลัยวิชาการศึกษา สังกัดกรมการฝึกหัดครู แต่เดิมมอบให้กรมพลศึกษารับผิดชอบผลิตครูพลศึกษาระดับปริญญา

ในปี พ.ศ. 2517 ได้โอนวิทยาลัยวิชาการศึกษาพลศึกษามาเป็นคณะหนึ่งในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แต่อัตรากำลังของวิทยาลัยวิชาการศึกษาเดิมนั้นยังคงเป็นของกรมพลศึกษาอยู่ โดยเรียกส่วนงานนี้ว่า "วิทยาลัยพลศึกษาส่วนกลาง" แต่ก็ยังมีนักเรียนศึกษา เพราะกรมพลศึกษามีนโยบายที่จะขยายการผลิตครูพลศึกษาไปในส่วนภูมิภาคโดยทั่วถึงกันก่อนแล้วจึงขยายในส่วนกลางภายหลัง¹

¹สำนักงานวิทยาลัยพลศึกษาส่วนภูมิภาค, "วิทยาลัยพลศึกษา" เอกสารสำนักงานวิทยาลัยพลศึกษาส่วนภูมิภาค (กุมภาพันธ์ 2523), หน้า 1-2.

กรมพลศึกษาได้เปิดวิทยาลัยพลศึกษาในส่วนภูมิภาค ดังนี้

ปีการศึกษา 2514	เปิดวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่
ปีการศึกษา 2515	เปิดวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม
ปีการศึกษา 2516	เปิดวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา
ปีการศึกษา 2517	เปิดวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี
ปีการศึกษา 2518	เปิดวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอุดรธานี
ปีการศึกษา 2519	เปิดวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง และวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร
ปีการศึกษา 2520	เปิดวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี และวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุโขทัย
ปีการศึกษา 2521	เปิดวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ และ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร
ปีการศึกษา 2522	วิทยาลัยพลศึกษา (ส่วนกลาง) ซึ่งเปลี่ยนชื่อ เป็น "วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ" เปิดทำการสอน
ปีการศึกษา 2523	เปิดวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดลำปาง ¹

ในการผลิตครูพลศึกษานั้นวิทยาลัยพลศึกษาทุกแห่งมุ่งผลิตบุคคลที่มาศึกษาให้เป็น
ผู้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะและทัศนคติ ในอันที่จะเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตน
เข้าใจบทบาทและหน้าที่ของครูไปพัฒนาการศึกษา เพื่อให้มีความเป็นอยู่อย่างสุขสบาย
โดยให้เหมาะสมกับสถานการณ์และสภาพแวดล้อม โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. ให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และความรับผิดชอบในหน้าที่ครู
มีวิญญูณของความเป็นครู มีความรักและศรัทธาในอาชีพครู

¹สำนักงานวิทยาลัยพลศึกษาส่วนภูมิภาค, "วิทยาลัยพลศึกษา" หน้า 3.

2. ให้เป็นผู้มีศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรม ในบทบาทที่ยอมรับในสังคมทั่วไป
3. ให้เป็นผู้มีกตัญญูซื่อสัตย์ สุจริต ชยัน มานะ อุตสาหะ ประหยัด และรูกุณาและความสำคัญของอาชีพการ
4. ให้เป็นผู้ใฝ่หาความรู้รอบรู้เป็นนิจ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ตระหนักในปัญหาของสังคม ตลอดจนมีทักษะและวิจาร์ญาณในการแก้ปัญหา
5. ให้เป็นผู้มีสุขนิสัยที่ส่งเสริมสุขภาพกายและทางจิต ทั้งในส่วนตนและส่วนรวม ตลอดจนมีน้ำใจเป็นนักกีฬา
6. ให้เป็นผู้เชื่อมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ เพื่อความเป็นปึกแผ่นมั่นคงของประเทศชาติ
7. ให้เป็นผู้มีความเข้าใจในการปฏิบัติ และทัศนคติที่ถูกต้องเหมาะสมเกี่ยวกับชาติบ้านเมือง การปกครอง ตลอดจนการดำรงชีวิตในสังคมระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
8. ให้เป็นผู้เห็นคุณค่าในการรักษาเอกลักษณ์ และวัฒนธรรมของชาติ และส่งเสริมความเข้าใจอันดีในวัฒนธรรมของชนหมู่อื่น และชาติอื่น
9. ให้เป็นผู้มีความเข้าใจ ทักษะ และทัศนคติที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาท้องถิ่น และสอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ¹

ในกระบวนการทางการศึกษานั้น จุดมุ่งหมาย การเรียนการสอน และการวัดประเมินผลเป็นกระบวนการที่ต้องกระทำต่อเนื่องกันอยู่ตลอดเวลา ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 3 ประการ คือ จุดมุ่งหมาย การเรียนการสอน และการวัดประเมินผลนี้ ถือเป็นส่วนสำคัญในการศึกษาที่ต้องต่อเนื่องเกี่ยวพันกันอยู่เสมอ จะขาดส่วนหนึ่งส่วนใดไม่ได้ โดยเฉพาะการวัดประเมินผล เพราะจุดมุ่งหมายสำคัญของการสอนคือ เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนให้เป็นที่พึงปรารถนา และการที่ผู้สอนจะทราบว่าผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลง

¹สำนักงานวิทยาลัยพลศึกษาส่วนภูมิภาค, "วิทยาลัยพลศึกษา" หน้า 22.

แปลงพฤติกรรมไปตามที่วางวัตถุประสงค์ไว้เพียงไร ก็ต้องอาศัยการวัดและประเมินผล
การเรียน¹

อนันต์ ศรีโสภากล่าวว่า

การวัดผลการศึกษานี้มีความสำคัญยิ่งในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
ต่าง ๆ เพราะผลจากการวัดจะเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจของครูและนักการศึกษา
เพื่อใช้ปรับปรุงการสอนการแนะแนว การประเมินผลหลักสูตร แบบ
เรียน การใช้อุปกรณ์การสอน ตลอดจนจนระบบการบริหารทั่วไปของโรงเรียน
และยังช่วยปรับปรุงการเรียนของนักเรียนในทวิษียิ่งขึ้น²

การเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษานั้นประสบปัญหาหลายด้าน ได้มีผู้สนใจ
ศึกษาค้นคว้าปัญหาทางการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาไว้มากมาย แต่ในด้านปัญหาการวัด
และประเมินผลในระดับวิทยาลัยพลศึกษานั้นยังไม่มีผู้ศึกษาไว้โดยเฉพาะเจาะจง นอกจาก
นี้แล้วผู้สอนบางคนยังขาดประสบการณ์ความรู้ ความเข้าใจ ในการวัดและประเมินผล
ด้วย เหตุดังกล่าวนี้ทำให้ข้าพเจ้าสนใจที่จะศึกษาวิจัยเรื่อง "ปัญหาการวัดและประเมินผล
การเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา" โดยคาดว่า การได้ทราบ
ปัญหาและความคิดเห็นต่าง ๆ เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลจะเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยแก้
ไข และปรับปรุงการวัดและประเมินผลวิชากิจกรรมพลศึกษาให้ดีขึ้น ซึ่งจะทำให้คุณภาพ
ของการศึกษาวิชากิจกรรมพลศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง (พลศึกษา)
ดียิ่งขึ้นด้วย

¹ ชุมพร ยงกิตติกุล และประคอง วรรณสุต, "การวัดและประเมินผลการศึกษา"
การสอนและการวัดผลการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : ฝ่ายวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2518), หน้า 3.

² อนันต์ ศรีโสภาก, การวัดและประเมินผลการศึกษา (กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2520), หน้า 1.

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา
2. เพื่อรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา โดยครอบคลุมข้อมูลต่อไปนี้
  - 1.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
  - 1.2 สภาพที่เป็นอยู่ของการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา
  - 1.3 ปัญหาเกี่ยวกับระเบียบการวัดและประเมินผล การสร้างแบบสอบถาม วิธีดำเนินการวัดผล การตัดสินผลการเรียน ตลอดจนเรื่องสถานที่ และวัสดุอุปกรณ์หรืออื่น ๆ
  - 1.4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา
2. กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นอาจารย์ที่สอนวิชากิจกรรมพลศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (พลศึกษา)

ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้ตอบแบบสอบถามตอบแบบสอบถามอย่างตรงกับความ เป็นจริง เชื่อถือได้

คำจำกัดความ

การวัดผล หมายถึง การใช้วิธีการและเครื่องมือต่าง ๆ วัดความรู้ ความสามารถของผู้เรียน ให้ได้ข้อมูลว่าผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถมากน้อยเพียงใด

การประเมินผล หมายถึง กระบวนการที่ผู้สอนนำผลจากการวัดผลมาประเมินว่าผู้เรียนควรสอบไล่หรือตก หรือมีพัฒนาการในการเรียนอย่างไร

อาจารย์พลศึกษา หมายถึง ผู้ที่มีวุฒิทางพลศึกษาสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (พลศึกษา) ปีการศึกษา 2523 ที่เป็นตัวอย่างในการวิจัยนี้

วิชากิจกรรมพลศึกษา หมายถึง รายวิชาหมวดวิชาเอก (พลศึกษา) ภาคปฏิบัติบังคับ และเลือกเรียน กับวิชาโท (นันทนาการ) ภาคปฏิบัติบังคับ และเลือกเรียน ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (พลศึกษา) พุทธศักราช 2520

ระเบียบวิธีวัดและประเมินผล หมายถึง ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียน ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (พลศึกษา) พุทธศักราช 2520

วิทยาลัยพลศึกษา หมายถึง สถาบันที่มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา ในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (พลศึกษา) สังกัดกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 13 แห่ง คือ

1. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่
2. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม
3. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา
4. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี
5. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอุดรธานี
6. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง
7. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร

8. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี
9. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุโขทัย
10. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่
11. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ
12. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร
13. วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา
2. นักการศึกษา นักบริหารการศึกษา และผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับวิทยาลัยพลศึกษาอาจจะใช้ผลการวิจัยนี้ประกอบการพิจารณาในการปรับปรุงแก้ไขการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนในวิทยาลัยพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. สถาบันฝึกหัดครู รวมทั้งมหาวิทยาลัยที่ผลิตครูพลศึกษาอาจใช้ผลการวิจัยนี้เป็นแนวทางในการจัดและปรับปรุงหลักสูตร เพื่อผลิตครูพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
4. เป็นแนวทางสำหรับการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ในอนาคตต่อไป